

ZALECENIE RADY**z dnia 8 lipca 2014 r.****w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2014 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na 2014 r.**

(2014/C 247/11)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej i skupiającej się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie trwałego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r., na podstawie wniosków Komisji, Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽³⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów państw członkowskich podjęli decyzję w sprawie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślającego spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i strefy euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i polityk. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Podtrzymaną na rok 2014 decyzją Rady 2014/322/UE z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2014 (Dz.U. L 165 z 4.6.2014, s. 49).

- (4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie⁽¹⁾ w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na lata 2012–2017. W dniu 15 listopada 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 473/2013⁽²⁾, Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Włoch na 2014 r.
- (5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego⁽³⁾, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. Również w dniu 13 listopada 2013 r. Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Włochy jako jedno z państw członkowskich, dla których wymagane byłoby przeprowadzenie szczegółowej oceny sytuacji.
- (6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji budżetowej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Rada Europejska podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków kredytowania, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (7) W dniu 5 marca 2014 r. Komisja opublikowała wyniki szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Włoch, na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że we Włoszech występują nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają szczególnego monitorowania i zdecydowanych działań politycznych. Zdecydowane działania polityczne i uwaga są uzasadnione w szczególności w związku z utrzymującym się wysokim poziomem długu publicznego połączonym z niską konkurencyjnością na rynkach międzynarodowych, wynikającą z powolnego wzrostu produktywności, i dodatkowo pogłębionym przez niezmiennie niski wzrost gospodarczy.
- (8) W dniu 22 kwietnia 2014 r. Włochy przedłożyły krajowy program reform na 2014 r. oraz program stabilności na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (9) Celem strategii budżetowej przedstawionej w programie stabilności jest osiągnięcie średniookresowego celu w postaci uzyskania równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych do 2016 r., przy zapewnieniu zgodności z zasadą dotyczącą zadłużenia w przejściowym okresie 2013–2015. W programie stabilności potwierdzono średniookresowy cel budżetowy w postaci uzyskania równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych, co odzwierciedla wymogi paktu stabilności i wzrostu. (Ponownie obliczona) korekta strukturalna zaplanowana w programie stabilności wynosi w 2014 r. 0,2 punktu procentowego PKB, a w 2015 r. 0,4 punktu procentowego. Zgodnie z programem stabilności, ciężkie warunki gospodarcze i wysiłek konieczny do realizacji ambitnego programu reform strukturalnych uzasadniają ten ograniczony zakres korekty w kierunku celu średniookresowego. W szczególności zaplanowano szereg reform strukturalnych, które miałyby pozytywny wpływ na potencjalny wzrost gospodarczy i w konsekwencji zmniejszyłyby w nadchodzących latach stosunek wartości długu publicznego do PKB. Korekta strukturalna zaplanowana w programie stabilności pozwoliłaby Włochom osiągnąć wartość odniesienia dla redukcji długu w przejściowym okresie 2013–2015, częściowo dzięki ambitnemu planowi prywatyzacji, który ma zostać wdrożony w latach 2014–2017 (jego wartość ma wynosić co roku 0,7 punktu procentowego PKB). Scenariusz makroekonomiczny, na którym opierają się prognozy budżetowe zawarte w programie stabilności, a który nie został zaaprobowany przez niezależny organ, jest dość optymistyczny, w szczególności w odniesieniu do późniejszych lat tego programu.

W 2014 r. planowane jest odchylenie od ścieżki dostosowania do celu średniookresowego. Jeśli powtórzy się ono w kolejnym roku, może zostać ocenione jako znaczące, m.in. na podstawie wartości odniesienia dla wydatków. Ponadto brakuje wystarczająco szczegółowego określenia działań, które wspomogłyby w

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 30.7.2013, s. 42.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11).

⁽³⁾ COM(2013) 800 final.

pełni osiągnięcie celów budżetowych, szczególnie od 2015 r. W prognozie służb Komisji z wiosny 2014 r. wskazano na niezgodność z wartością odniesienia dla redukcji długu w 2014 r., jako że przewidywana korekta strukturalna (zaledwie 0,1 punktu procentowego PKB) jest niższa od wymaganej korekty strukturalnej, wynoszącej 0,7 punktu procentowego PKB. Na podstawie oceny programu stabilności oraz prognozy Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że aby zapewnić zgodność z wymogami paktu stabilności i wzrostu, potrzebne będą dodatkowe starania, również w 2014 r.

- (10) Zakres ostatnich działań, mających na celu zmniejszenie opodatkowania czynników produkcji, był nieco ograniczony. Wciąż zatem istnieją możliwości przesunięcia obciążeń podatkowych na konsumpcję, majątek i ochronę środowiska, w ścisłej zgodności z celami budżetowymi. W odniesieniu do konsumpcji, dla udoskonalenia struktury systemu podatkowego konieczny jest również przegląd obniżonych stawek VAT i wydatków dotyczących podatków bezpośrednich. Należy zwrócić szczególną uwagę na potrzebę zmniejszenia ewentualnego wpływu na dystrybucję dochodów. Co się tyczy majątku, rewizja wartości katastralnych zgodna z obecnymi wartościami rynkowymi umożliwiłaby ustalenie sprawiedliwszych pobieranych okresowo podatków od nieruchomości. Okazję do przeprowadzenia takich niezbędnych reform stanowi przyjęta ostatnio ustawa wykonawcza dotycząca reformy podatkowej. Biorąc pod uwagę skalę wyzwania, działania dotyczące budowy struktur podatkowych należy uzupełnić dodatkowymi środkami usprawniającymi administrację podatkową oraz zwiększającymi stopień przestrzegania przepisów prawa podatkowego, a także zdecydowanymi działaniami, których celem będzie zwalczanie problemu uchylania się od opodatkowania, szarej strefy oraz pracy nierejestrowanej, które w dalszym ciągu wpływają negatywnie na finanse publiczne oraz stanowią podatkowe obciążenie dla podatników przestrzegających prawa. W tym kontekście w ustawie wykonawczej dotyczącej reformy podatkowej przewidziano szereg środków służących wzmocnieniu administracji podatkowej: kompleksowy system oceny i monitorowania luki podatkowej, środki upraszczające, działania służące poprawie relacji z podatnikami, środki poprawiające ściągalność zaległych podatków lokalnych oraz wzmocnienie kontroli podatkowych. Decyzja o wprowadzeniu od 2015 r. wstępnie wypełnionych deklaracji podatkowych stanowi kolejny konkretny krok na drodze ku zwiększeniu zakresu przestrzegania przepisów prawa podatkowego.
- (11) Dokładne i sprawne wdrożenie przyjętych środków pozostaje dla Włoch kluczowym wyzwaniem. Konieczne jest zarówno zajęcie się dotychczasowymi brakami w zakresie ich realizacji, jak i zapobieżenie akumulacji kolejnych opóźnień. Jednym z najważniejszych narzędzi służących usprawnieniu procesów wykonawczych we Włoszech, a ogólniej zapewnieniu skuteczniejszych działań w ramach polityki, jest lepsza koordynacja i wydajniejszy podział kompetencji na różnych szczeblach administracji państwowej. Może okazać się to z kolei korzystne dla zarządzania środkami unijnymi, gdzie podjęte dotąd działania, zwłaszcza w regionach południowych, są tylko częściowe i niekompletne. Niekorzystny wpływ na zarządzanie środkami unijnymi ma również wadliwie działająca administracja oraz brak przejrzystości, oceny i wysokiej jakości kontroli. Jakość służby publicznej również zyskałaby na zwiększonej skuteczności i ukierunkowaniu na obsługę oraz związanych z tym zmianach w zarządzaniu zasobami ludzkimi. Korupcja w dalszym ciągu znacząco wpływa na włoski system produkcyjny i na zaufanie do struktur politycznych i instytucjonalnych. Konieczne jest dokonanie przeglądu przepisów o przedawnieniu. Skuteczna walka z korupcją wymaga również przekazania odpowiednich uprawnień krajowemu urzędowi antykorupcyjnemu ds. oceny i przejrzystości administracji publicznej. Wydajność sądownictwa w sprawach cywilnych jest nadal niezadowalająca i konieczne jest uważne monitorowanie wpływu przyjętych środków.
- (12) Z przeprowadzonej w ubiegłym roku pod nadzorem włoskiego banku centralnego oceny jakości aktywów wynika, że w celu przywrócenia zdolności banków do rozszerzenia oferty kredytowej dla gospodarki realnej istotne pozostaje usprawnienie zarządzania aktywami o obniżonej jakości i przyspieszenie pozbywania się ich. Co się tyczy dostępu do finansowania, najważniejsze podjęte dotąd działania skupiły się na ułatwianiu przedsiębiorstwom dostępu do kredytów, jednak rozwój instrumentów finansowania innych niż kredyty bankowe pozostaje ograniczony, szczególnie w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw. Z zadowoleniem należy przyjąć inicjatywy podjęte w dziedzinie ładu korporacyjnego banków, w szczególności nowe zasady wydane ostatnio przez włoski bank centralny. Niemniej jednak ich realny wpływ będzie zależał od ich właściwego wdrożenia przez banki i od egzekwowania. W szczególności wskazane jest dalsze uważne monitorowanie funkcjonowania niektórych z największych banków spółdzielczych (wł. „banche popolari”).
- (13) Sytuacja na rynku pracy pogorszyła się jeszcze w 2013 r., przy czym stopa bezrobocia wzrosła do 12,2%, a bezrobocie osób młodych sięgnęło we Włoszech 40%. Zapewnienie właściwej realizacji przyjętych reform rynku pracy i systemu ustalania wynagrodzeń oraz uważne monitorowanie ich wyników stanowią klucz do zagwarantowania, że pojawią się oczekiwane korzyści w postaci zwiększonej elastyczności zwolnień, lepiej uregulowanej elastyczności zatrudniania, bardziej kompleksowego systemu świadczeń dla bezrobotnych i lepszego dostosowania wynagrodzeń do wydajności. Realizacja planów dotyczących

poprawy skuteczności agencji pośrednictwa pracy poprzez wzmocnienie publicznych służb zatrudnienia opóźnia się i konieczne jest jej przyspieszenie. Środki, których celem jest wsparcie tworzenia miejsc pracy w perspektywie krótkoterminowej, muszą zostać uzupełnione środkami służącymi walce z segmentacją. W ujęciu globalnym rynek pracy we Włoszech w dalszym ciągu charakteryzuje się segmentacją i niskim współczynnikiem aktywności zawodowej, co w szczególności dotyczy kobiety i młodzież. Należy zatem rozszerzyć podjęte dotąd w ograniczonym stopniu kroki, uwzględniając jednocześnie cele gwarancji dla młodzieży. Dochód pozostający do dyspozycji gospodarstw domowych we Włoszech zmniejsza się, co łączy się z rosnącym ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Zjawiska te mają negatywny wpływ w szczególności na rodziny z dziećmi. Wydatki socjalne we Włoszech pozostają w dużej mierze zorientowane na osoby starsze, a w niewielkim stopniu służą aktywizacji, co ogranicza możliwość wykorzystania ich do walki z wykluczeniem społecznym i ubóstwem. Wprowadzony ostatnio pilotażowy program pomocy społecznej ma na celu stworzenie siatki bezpieczeństwa socjalnego. Planowane rozszerzenie go na teren całego kraju będzie wymagało poprawy efektywności wydatków socjalnych i usług społecznych na całym obszarze Włoch.

- (14) Na wszystkich poziomach edukacji, tj. podstawowym, średnim i wyższym, konieczne są wysiłki służące poprawie efektywności kształcenia oraz tworzeniu kapitału ludzkiego. Zawód nauczyciela charakteryzuje się jednolitą ścieżką kariery i oferuje obecnie niewielkie możliwości rozwoju zawodowego. Zróżnicowanie karier nauczycieli i lepsze powiązanie ich przebiegu z zasługami i osiągnięciami, w powiązaniu z wprowadzeniem powszechnego systemu ocen szkół, mogłoby przelożyć się na lepsze wyniki w nauce osiągnięte przez uczniów. Na poziomie kształcenia ponadgimnazjalnego i wyższego kluczowe wydaje się zapewnienie płynnego przejścia od edukacji do rynku pracy, wzmocnienie i rozszerzenie praktycznych szkoleń na drodze popularyzacji uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy oraz kształcenie i szkolenie zawodowe. Po przyjęciu w 2013 r. dekretu legislacyjnego w tej sprawie, utworzenie krajowego rejestru kwalifikacji jest niezbędne, by zapewnić ogólnokrajowe uznawanie umiejętności. Biorąc pod uwagę pierwsze działania w tym kierunku, przydzielanie funduszy publicznym uniwersytetom i instytutom badawczym na podstawie wyników badań i nauczania przyczyniłoby się do podniesienia jakości uniwersytetów oraz do ewentualnego zwiększenia wciąż niedostatecznych zdolności badawczych i innowacyjnych.
- (15) Poczyniono pewne kroki w celu stworzenia środowiska bardziej przyjaznego przedsiębiorcom i obywatelom, ale ich skutki są ograniczane przez opóźnienia przy ostatecznym zatwierdzaniu oraz braki w zakresie realizacji. Wciąż istnieją liczne ograniczenia konkurencji (zastrzeżone obszary działalności, systemy koncesji/zezwoleń itd.) w przypadku wolnych zawodów, ubezpieczeń, dystrybucji paliw, usług detalicznych oraz usług pocztowych. Należy również podjąć walkę z szeregiem niedociągnięć rzutujących na system zamówień publicznych. Kolejnym priorytetem jest zwiększenie konkurencyjności w dziedzinie lokalnych służb użyteczności publicznej. Należy w szczególności wdrożyć obecne przepisy określające, że obowiązujące umowy, które są niezgodne z unijnym prawem w zakresie kryteriów wewnętrznych, muszą zostać skorygowane do dnia 31 grudnia 2014 r.
- (16) Braki infrastrukturalne uniemożliwiają właściwe funkcjonowanie rynku energii. W branży transportowej szczególnej uwagi i działań wymaga brak infrastruktury intermodalnej oraz niedostatek synergii i połączeń portów włoskich z obszarami w głębi lądu. Zasięg łączności szerokopasmowej został we Włoszech zaniedbany na obszarach pozamiejskich.
- (17) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Włoch. Oceniała krajowy program reform i program stabilności. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki fiskalnej i polityki społeczno-gospodarczej we Włoszech, ale także stopień przestrzegania przepisów i wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru przedstawiono poniżej w zaleceniach 1–8.
- (18) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności, a jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.
- (19) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada zbadała krajowy program reform i program stabilności. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–8 poniżej.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

- (20) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na tej podstawie Rada wydała osobne zalecenia dla tych państw członkowskich, których walutą jest euro⁽¹⁾. Ponieważ Włochy są jednym z państw, których walutą jest euro, powinny zapewnić pełne i terminowe wdrożenie również tych zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA Włochom podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Zwiększenie środków budżetowych na 2014 r. w świetle pojawiającego się odstępstwa od wymogów paktu stabilności i wzrostu, tj. zasady redukcji zadłużenia, w oparciu o prognozę służb Komisji z wiosny 2014 r. i zapewnienie postępów w osiąganiu celu średniookresowego. Znaczące wzmocnienie strategii budżetowej w 2015 r., aby zapewnić zgodność z wymogiem redukcji długu i osiągnąć w ten sposób cel średniookresowy. Następnie zapewnienie, by dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazywał wystarczającą tendencję spadkową; realizację ambitnego planu prywatyzacji; wdrożenie sprzyjającej wzrostowi korekty budżetowej w oparciu o ogłoszone znaczące oszczędności wynikające z trwałej poprawy efektywności i jakości wydatków publicznych na wszystkich szczeblach administracji państwowej, przy utrzymaniu wydatków stymulujących wzrost, w takich dziedzinach jak badania i rozwój, innowacje, edukacja oraz najważniejsze projekty infrastrukturalne. Jak najszybsze zagwarantowanie niezależności i pełnej operacyjności rady budżetowej, nie później niż we wrześniu 2014 r., przed terminem oceny projektu planu budżetowego na 2015 r.
2. Dalsze przesunięcie obciążeń podatkowych z czynników produkcji na konsumpcję, majątek i ochronę środowiska, zgodnie z celami budżetowymi. W tym celu, dokonanie oceny skuteczności ostatniej obniżki klina podatkowego oraz zapewnienie jej finansowania na 2015 r., przeprowadzenie przeglądu zakresu wydatków dotyczących podatków bezpośrednich oraz zwiększenie podstawy podatkowej, szczególnie w przypadku konsumpcji. Zapewnienie skuteczniejszego opodatkowania dotyczącego ochrony środowiska, w tym w obszarze akcyzy, oraz likwidowanie dotacji mających szkodliwy wpływ na środowisko. Wdrożenie ustawy wykonawczej dotyczącej reformy podatkowej do marca 2015 r., w tym przyjęcie dekretów prowadzących do reformy systemu katastralnego, tak by zapewnić skuteczność reformy podatków od nieruchomości. Dalszą poprawę stopnia przestrzegania przepisów prawa podatkowego poprzez zwiększenie przewidywalności systemu podatkowego, uproszczenie procedur, poprawę ściągalności zaległych podatków oraz zmodernizowanie administracji podatkowej. Dalsze zwalczanie uchylania się od opodatkowania oraz podjęcie dodatkowych kroków przeciwko szarej strefie i pracy nierejestrowanej.
3. W ramach szerszych starań o poprawę skuteczności administracji publicznej, jasne określenie kompetencji na wszystkich szczeblach administracji. Zapewnienie lepszego zarządzania środkami unijnymi poprzez podjęcie decydujących działań w celu poprawy zdolności administracyjnych, przejrzystości, oceny i kontroli jakości zarówno na szczeblu krajowym jak i regionalnym, szczególnie w regionach południowych. Dalsze zwiększenie efektywności działań antykorupcyjnych, m.in. w drodze zmiany do końca 2014 r. przepisów o przedawnieniu, i rozszerzenie uprawnień krajowego urzędu antykorupcyjnego. Terminowe monitorowanie skutków reform przyjętych w celu zwiększenia wydajności sądownictwa w sprawach cywilnych, z myślą o zapewnieniu ich skuteczności i podjęciu w razie potrzeby dodatkowych działań.
4. Zwiększenie odporności sektora bankowego i zadbanie o jego zdolność do zarządzania aktywami o obniżonej jakości oraz pozbywanie się ich, tak by przywrócić możliwość kredytowania gospodarki realnej. Wspieranie dostępu firm, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, do finansowania pozabankowego. Dalsze promowanie i monitorowanie skutecznych praktyk zarządzania przedsiębiorstwami w całym sektorze bankowym, ze szczególnym uwzględnieniem dużych banków spółdzielczych (wł. „banche popolari”) oraz roli fundacji, w celu poprawy efektywności pośrednictwa finansowego.
5. Przeprowadzenie do końca 2014 r. oceny wpływu reform rynku pracy i systemu ustalania wynagrodzeń na tworzenie miejsc pracy, procedury zwolnień, rozwarstwienie rynku pracy i konkurencyjność kosztową, oraz oszacowanie potrzeby podjęcia dodatkowych działań. Pracę na rzecz bardziej kompleksowej ochrony socjalnej dla bezrobotnych, przy równoczesnym ograniczeniu wykorzystania programów dopłat do wynagrodzenia w celu ułatwienia relokacji pracowników. Wzmocnienie powiązań między aktywnymi i pasywnymi politykami w zakresie rynku pracy, począwszy od sporządzenia do grudnia 2014 r. szczegółowego planu działań, a także wzmocnienie koordynacji i skuteczności publicznych służb zatrudnienia w całym kraju. Podjęcie skutecznych działań w zakresie promowania zatrudnienia kobiet poprzez przyjęcie do marca 2015 r. środków służących ograniczeniu zniechęcających czynników podatkowych dla drugich żywicieli rodziny i zapewnienie

⁽¹⁾ Zob. s. 141 niniejszego Dziennika Urzędowego.

odpowiednich usług opieki. Świadczenie w całym kraju odpowiednich usług na rzecz niezarejestrowanej nigdzie młodzieży i zapewnienie mocniejszego zaangażowania się sektora prywatnego w oferowanie przygotowania zawodowego i staży wysokiej jakości – do końca 2014 r., zgodnie z celami gwarancji dla młodzieży. Aby ograniczyć narażenie na ubóstwo i wykluczenie społeczne, rozszerzenie zakresu nowego pilotażowego programu pomocy społecznej, w zgodzie z celami budżetowymi, przy zagwarantowaniu właściwego ukierunkowania środków, ścisłej warunkowości i równego uwzględnienia całego obszaru kraju, oraz wzmocnieniu powiązania ze środkami aktywizacji zawodowej. Zwiększenie efektywności programów pomocy dla rodzin oraz wysokiej jakości usług sprzyjających rodzinom o niskich dochodach wychowującym dzieci.

6. Wdrożenie krajowego systemu oceny szkół w celu poprawy wyników nauczania oraz zmniejszenie liczby uczniów wcześniej kończących naukę. Zwiększenie stopnia wykorzystania uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy w kształceniu i szkoleniu zawodowym na poziomie ponadgimnazjalnym oraz wzmocnienie szkolnictwa wyższego ukierunkowanego na naukę zawodu. Stworzenie krajowego rejestru kwalifikacji w celu zapewnienia powszechnego uznawania umiejętności. Zadbanie o to, by finansowanie publiczne było w większym stopniu przeznaczane na wysokiej jakości szkolnictwo wyższe i badania.
7. Przyjęcie oczekujących na to przepisów służących uproszczeniu środowiska regulacyjnego dla przedsiębiorstw i obywateli lub innych równoważnych środków oraz zajęcie się brakami w zakresie wdrażania istniejącego prawodawstwa. Wspieranie otwarcia rynku i usuwanie pozostałych barier i ograniczeń dla konkurencji w przypadku wolnych zawodów, świadczonych lokalnie usług publicznych, ubezpieczeń, dystrybucji paliw, usług detalicznych oraz usług pocztowych. Poprawę skuteczności zamówień publicznych, szczególnie w drodze usprawnienia procedur, w tym m.in. poprzez lepsze wykorzystanie e-zamówień, racjonalizację centralnych jednostek zakupujących i zapewnienie właściwego stosowania przepisów przed i po udzieleniu zamówienia. W przypadku lokalnych służb użyteczności publicznej, rygorystyczne wdrożenie przepisów przewidujących skorygowanie do dnia 31 grudnia 2014 r. umów niezgodnych z wymogami w zakresie kryteriów wewnętrznych.
8. Zapewnienie szybkiej i pełnej operacyjności urzędu ds. transportu do września 2014 r. Zatwierdzenie wykazu strategicznych elementów infrastruktury w sektorze energetycznym i usprawnienie zarządzania portami oraz poprawienie połączeń z obszarami w głębi lądu.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2014 r.

W imieniu Rady

P. C. PADOAN

Przewodniczący
